

РЕПУБЛИКА СРПСКА
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА УТВРЂИВАЊЕ СУКОБА ИНТЕРЕСА
У ОРГАНИМА ВЛАСТИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Трг јасеновачких жртава 4, Бања Лука, тел: 051/360-221, факс: 051/360-224
www.sukobinteresa-rs.org, E-mail: kontakt@sukobinteresa-rs.org

Број: 02-891-С/25-1, О.С.

Датум: 28.04.2025. године

М. И.

Предмет: Мишљење, доставља се

Републичка комисија за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске (у даљем тексту: Комисија), дана 14.04.2025. године запримила је захтјев за мишљење – да ли постоји сукоб интереса, ако је један супружник распоређен на посао секретара, а други супружник је члан Надзорног одбора у истом јавном предузећу? Исто питање је стигло и путем поште дана 23.04.2025. године од стране подносиоца М. О.

Сходно наведеном, Комисија, на основу члана 16. став 4. Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, бр. 73/08, 52/14 и 90/23) даје следеће мишљење:

Комисија, на основу члана 16. став 4. Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске, даје своје мишљење о постојању сукоба интереса прописаног овим законом. С тога, Комисија даје мишљење само за питања о постојању сукоба интереса која су регулисана законом на основу којег поступа- Закон о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске.

Чланом 1. став 1. Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске прописано је да се овим законом уређују посебне обавезе изабраних представника,

носилаца извршних функција и савјетника у органима власти Републике Српске и јединица локалне самоуправе у обављању јавне функције, а у циљу спречавања сукоба интереса.

Чланом 2. Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске прописано је да сукоб интереса постоји у ситуацијама у којима изабрани представник, носилац извршне функције или савјетник има приватни интерес који је такав да може утицати или изгледа да може утицати, на непристрасно и објективно вршење његове дужности, а приватни интерес укључује било коју предност за њега или његову породицу и др. лица или организације са којима је он имао или има пословне, политичке и друге везе.

Чланом 3. Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске прописани су принципи дјеловања, између којих је и да су изабрани представници у обављању јавне функције дужни да се понашају савјесно и одговорно, законито, непристрасно и часно, придржавати се принципа одговорности, поштења, савјесности, отворености и вјеродостојности, те да се придржавају етике позива и функције коју обављају; да у обављању јавне функције не смију свој приватни интерес стављати изнад јавног; не смију користити јавну функцију за личну добит или добит лица које је са њима повезано и не смију бити ни у каквом односу зависности према лицима која би могла утицати на њихову објективност.

Чланом 4. под а) Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске, прописано је да се „изабраним представницима“ сматрају: народни посланици у Народној скупштини РС, делегати у Вијећу народа РС и одборници у скупштинама јединица локалне самоуправе; „носиоцима извршних функција“ сматрају се: предсједник и потпредсједник Републике, чланови Владе Републике, генерални секретар Предсједника Републике, генерални секретар Народне скупштине Републике, генерални секретар Вијећа народа Републике, генерални секретар Владе, градоначелници и замјеници градоначелника, начелници општина и замјеници начелника општина; „савјетницима“ се сматрају савјетници изабраних представника и носиоца извршних функција.

Сходно томе, како наведена лица која су запослена у јавном предузећу нису лица из члана 4. Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти РС, та лица нису третирана овим законом и закон се не примјењује на њих. Дакле, Комисија није надлежна да одлучује и даје савјетодавно мишљење по овом питању.

Међутим, Комисија овом приликом указује да је ово питање уређено другим прописима. Прије свега, уређено је Законом о јавним предузећима („Службени гласник Републике Српске“, бр. 75/04 и 78/11). У члану 10. став 2. под б) наведено је да управа предузећа спроводи етички кодекс. Члан 14. садржи општу одредбу о сукобу интереса, док је чланом 19. став 1. прописано да надзорни одбор има дужност и одговорност да, у

договору са одбором за ревизију, сачини приједлог етичког кодекса. Етички кодекс обавезно садржи, између осталог, и забране у погледу сукоба интереса.

Дакле, видимо да је ово питање регулисано законом и интерним актима предузећа (Етички кодекс) и да је управа предузећа надлежна за спровођење етичког кодекса и одредби о сукобу интереса.

Као примјер обима у дефинисању појма сукоба интереса, Комисија је издала упутство о тумачењу одредби закона на основу којег поступа (за лица из члана 4. тог закона), а које представљају „дух“ закона и обим примјене. Дакле, Комисија је издала Упутство за примјену члана 2. Закона о спречавању сукоба у органима власти РС („Сл. гласник РС“, бр. 31/2009 и 33/2009) у којем је наведено: „... У градској скупштини или општинској, лице из члана 4. Закона би требало да буде уздржано приликом гласања о закону о платама радника у здравству, или било којем другом питању везано за ову област, уколико му је супружник (дијете / родитељ / сродник) запослен/а у здравственој установи; или само обавља неку функцију у јавној установи, те својим дјеловањем као функционер не би требало себе или сродника да доведе у сукоб интереса и по члану 2. Закона, тако што би довео у сумњу да "има приватни интерес који је такав да може утицати, или изгледа да може утицати на непристрасно и објективно вршење његове дужности. Овдје је наведен конкретан примјер, али дефиниција члана 2. Закона се једнако односи на било које дјеловање гдје би лице прикрило одредбу овог закона и довело себе или сродника у сукоб интереса“.

ПРЕДСЈЕДНИЦА КОМИСИЈЕ

Обренка Слијепчевић

Доставити:

1. Подносиоцу захтјева, путем мејла:
2. М. О., 70 260 Мркоњић Град
3. У спис предмета